

20th February, 2019

Dear Paul Goodwin,

We, Conservation Alliance Tanawthari (CAT), are writing in relation to the letter dated December 26, 2018 sent by UNDP Myanmar to SECU, in which it seeks SECU's clearance to resume the Ridge to Reef project.

While CAT and affected communities welcome UNDP Myanmar's calls for a thorough review and redesign of the project, we urge SECU not to resume the project until indigenous communities have secured their right to Free, Prior and Informed Consent (FPIC). CAT requested suspension of the Ridge to Reef project due to the imminent harm facing local Karen indigenous communities from the project, including the loss of community access to land and forests, the failure to respect indigenous communities' rights to Free, Prior and Informed Consent (FPIC), potential violations of the rights of refugees to return and resettle on their lands, and possible repercussions to peace and stability in the region. Unfortunately, UNDP Myanmar has consistently failed to acknowledge and meaningfully engage with these concerns. As previously communicated to SECU, in a context where there is disagreement from UNDP Myanmar on the potential impacts of the project, an independent compliance investigation will lay a strong, factual foundation for dialogue, and allow affected communities to be informed participants in redesigning the project. It is for this reason that CAT requested a sequenced process, first through SECU Compliance Review, including project suspension, followed by a Stakeholder Response Mechanism (SRM) process. Through a comprehensive FPIC process and respect for UNDP safeguards, the Ridge to Reef project has the opportunity to support a community-led model of conservation, protecting Tanintharyi's unique natural heritage in line with the rights and aspirations of indigenous communities. This necessitates that the project remain suspended until the compliance review investigation is complete.

This letter has three parts. Firstly, it outlines UNDP Myanmar's attempts to suppress community concerns to resume the project. Secondly, it reiterates the continuing concerns of communities. Thirdly, it explains that project suspension and a compliance review investigation are crucial to ensuring the Ridge to Reef project's successful redesign through an FPIC process.

1. UNDP Myanmar has attempted to suppress community concerns to resume the project

According to SECU's eligibility determination dated December 13, 2018, UNDP Myanmar submitted a statement that Ridge to Reef project activities "have been put on hold indefinitely since August 2018 by UNDP in response to issues and concerns highlighted by Karen National Union (KNU) and Conservation Alliance of Tanintharyi (CAT)." The statement also states, "UNDP has proactively engaged in a systematic outreach and engagement with KNU and CAT to unconditionally discuss all aspects of project design and implementation."

CAT would like to draw SECU's attention to various developments on the ground which call such representations into question and highlight the need for continued suspension of the project until SECU's compliance investigation is complete. Annex 1 to this letter includes a chronology of events that situates CAT's complaint into a larger context. CAT would

particularly like to draw SECU's attention to a series of concerning events in wherein UNDP Myanmar has sought to suppress the concerns of CAT and indigenous communities rather than to meaningfully engage with them.

UNDP Myanmar has sought to use its position to pressure CAT into withdrawing their complaint. On November 25, 2018, the Ridge to Reef Technical Advisor directly requested a CAT member to withdraw the complaint.

Rather than meeting with communities on the ground to understand or resolve concerns, UNDP Myanmar has also chosen to employ consultants to negotiate a settlement with the community in an apparent attempt to preserve its public image. For instance, in September 2018, UNDP Myanmar hired Phaw Ka Paw Say, an influential Karen woman who has close relationships with the KNU and Karen CSOs, on a short-term basis to negotiate a settlement to the complaint.

CAT would also like to point out that in November 2018, the Tanintharyi Regional Forest Department published a statement calling for all local peoples to participate in the Ridge to Reef Project (see annex 2).

These incidents demonstrate an environment of intimidation and that UNDP Myanmar is not taking the grievances and concerns of indigenous communities seriously.

2. Continuing concerns of CAT and local communities

At this point, CAT would like to reiterate the concerns raised in its complaint letter, sent to SECU in July 2018. All of these concerns are still felt by local communities, who continue to fear the impacts of this project on their lives, livelihoods, and peace in their territories.

- Failure to conduct FPIC with indigenous communities living within the boundaries of the project. Subsequent to the submission of CAT's complaint, the UNDP Ridge to Reef Technical Advisor sent annexes detailing project consultations. It is now apparent that UNDP Myanmar only consulted 7 indigenous Karen individuals within the landscape portion of the project.¹
- Failure to respect the rights of indigenous peoples to own and manage their lands and resources. The project aims to expand government Protected Areas to incorporate Key Biodiversity Areas in Tanintharyi Region, inclusive of the indigenous territories of indigenous communities. Myanmar law does not recognise the customary land rights of indigenous communities, or their right to access their lands and forests. While some international organisations and government departments have suggested that the recently passed Biodiversity Conservation and Protected Areas Law makes provisions for recognising community conservation areas, civil society groups and indigenous groups throughout the country have shown how this law falls far short of recognising ICCAs (See Annex 3). Communities fear that this project which proposes to establish protected areas under the current legal framework, will extinguish their rights to own, use and manage their forests and territories.

¹ Annex 13: List of people interviewed by village – UNDP Ridge to Reef.

- The rights of refugees and IDPs to return and resettle their lands. Due to the protracted 70 years of civil war, thousands of ethnic Karen communities were displaced from their lands in Tanintharyi Region. Today, from Tanintharyi there are estimated to be roughly 80,000 IDPs and refugees, many of whom are in the process of returning to their lands and livelihoods. The establishment of protected areas will mean that they are no longer able to return to their lands, leaving them with few options for the rehabilitation of their lives and livelihoods.
- Risks to the peace process and regional peace and stability. Tanintharyi Region is governed under the mixed administration of the Myanmar government and the KNU. According to the Interim Arrangements of the Nationwide Ceasefire Agreement (NCA) (Chapter 25), service provision and governance decisions must be jointly agreed upon by both administrations. The Ridge to Reef project does not include the participation of the KNU in the Management Board of the project, nor has an agreement been made between both administrations. Currently there are many pressures on the ceasefire agreement between the government and the KNU, evidenced by the resurgence of armed conflict in northern Karen State and the recent withdrawal of the KNU from the political dialogue. This project breaks the terms of the NCA and thus adds more pressure to an already fragile ceasefire process, risking a disintegration of peace and stability in Tanintharyi Region.

3. The importance of project suspension to securing FPIC and indigenous-led conservation

CAT supports UNDP Myanmar's call for a comprehensive redesign of the project that fully responds to CAT's concerns. At this stage, however, UNDP Myanmar has not acknowledged the impacts of the Ridge to Reef project on indigenous communities in Tanintharyi Region. In fact, UNDP Myanmar's letter of December 26, 2018 appears to only acknowledge the last concern, that the Ridge to Reef project will violate KNU's administration under the NCA. The letter also appears to propose a geographic change to the project, away from areas from which CAT's complaint was brought. This appears to be an attempt to avoid accountability and yet again to ignore the concerns of communities. CAT would like to make clear that while its complaint concerns the terrestrial component of the project, CAT has been working with indigenous communities in terrestrial, coastal and marine areas throughout Tanintharyi Region who stand to be impacted by the project.

With the project's impacts currently in dispute, it is vital that the concerns of the community are fully investigated and documented through the SECU compliance review process. This will provide the necessary factual foundation for both communities and UNDP Myanmar to meaningfully have a dialogue where they can redesign the project through an FPIC process.

Through a comprehensive FPIC process and respect for UNDP safeguards, the Ridge to Reef project has the opportunity to support an alternative model of conservation, protecting Tanintharyi's unique natural heritage in line with the rights and aspirations of indigenous communities.

CAT has been supporting communities across Tanintharyi to strengthen their management rights over their territories and their systems for resource management and protection according to their ancestral traditions. This model of community driven conservation has already proven successful, evidenced through examples of Kamoethway, Ban Chung and the Salween Peace Park. Communities in Lenya, Monorone and coastal and marine areas are

now following suit. These examples provide a clear alternative vision, demonstrating how the conservation of forests and wildlife can be complimented, not undermined, by respect for the rights of indigenous peoples. Support for this vision is also being modelled by international organisations, such as World Wildlife Fund, which has started to change its approach to conservation in Tanintharyi Region to strengthen indigenous and local community conserved territories and areas (ICCAs), working with both government and KNU administrations to support indigenous peoples to protect and conserve their forests and resources.

Indigenous peoples throughout Myanmar and around the world are seeing access to their lands and resources curtailed by top-down conservation projects that fail to meet the standards of international law. UNDP and the Global Environment Facility (GEF) are involved in other complaint procedures brought by indigenous communities around the world relating to similar conservation projects that risk displacing communities from their ancestral lands. There is substantial research which suggests that sustainable conservation can only be attained by respecting the rights of indigenous communities to steward their lands and resources.²

SECU's compliance review process is important both for the communities who will have their concerns and grievances investigated and documented, as well as for the institution, which will have the space to learn and avoid similar problems in the future. We therefore strongly urge SECU to continue suspension of the project until the compliance review process is complete and communities have engaged in a comprehensive FPIC process.

Yours sincerely,

Conservation Alliance Tanawthari (CAT)

² For example: Pretty J, Adams B, Berkes F, de Athayde S, Dudley N, Hunn E, Maffi L, Milton K, Rapport D, Robbins P, Sterling E, Stolton S, Tsing A, Vintinnerk E, Pilgrim S. The Intersections of Biological Diversity and Cultural Diversity: Towards Integration. *Conservat Soc* 2009;7:100-12; Garnett, S.T., Burgess, N.D., Fa, J.E., Fernández-Llamazares, Á., Molnár, Z., Robinson, C.J., Watson, J.E., Zander, K.K., Austin, B., Brondizio, E.S. and Collier, N.F., 2018. A spatial overview of the global importance of Indigenous lands for conservation. *Nature Sustainability*, 1(7), p.369.

Annex 1: Timeline of UNDP Complaint

24/05/2018	Government of Myanmar passes the Biodiversity Conservation and Protected Area (BCPA) Law. The law allows for 'Community Protected Areas', but communities are anxious that their rights to own and manage their forests and territories will not be fully recognised (See Annex 3). Over the following 6 months a series of consultations take place to advise the development of the rules and regulations for the law.
16/07/2018	CAT submits initial complaint to GEF detailing the concerns of indigenous Karen communities living within the project areas. CAT and local communities hold a press conference in Dawei raising community concerns of the project.
17/07/2018	Project initiation workshop takes place in Dawei. Only TRIPNET from CAT receives an invitation to the ceremony – finally after press conference invitations are sent out, CAT receives an invitation to the ceremony. No community members are invited to our knowledge.
07/09/2018	UNDP Myanmar writes to CAT to invite them for a meeting in order to deliberate on CAT's concerns and recommendations. CAT has not yet responded to UNDP Myanmar's request for a meeting.
11/09/2018	The Government of Myanmar passes Vacant Fallow Virgin (VfV) Land Management Law Amendments. The new law gives people occupying or using VfV lands 6 months to register lands before they are liable to a 500,000 kyat fine or a 6-month jail sentence. Approximately 30% of land cover in Myanmar is categorised as VfV land – approximately 70% of this area is contained in upland areas and the territories of indigenous peoples.
22/09/2018	UNDP hires Phaw Ka Paw Say, an influential Karen woman who has close relationships with the KNU and Karen CSOs, on a short-term to negotiate a settlement to the complaint. ³
26/09/2018	CAT officially submits complaint to UNDP SECU and SRM with the signatures of 612 indigenous individuals from 12 villages in Lenya and Monorone areas.
12/11/2018	Tanintharyi Regional Forest Department publishes statement calling for all local peoples to participate the Ridge to Reef Project (please see Annex 2).
25/11/2018	CAT member joins BCPA law consultation in Nay Pyi Taw. At the meeting CAT member is approached by the technical advisor to the Ridge to Reef project, who requests that CAT withdraw its complaint so that the project can resume.
12/12/2018	Final consultation on the rules and regulations (by-laws) for the Biodiversity Conservation and Protected Area Law. Over 30 civil society groups and indigenous peoples involved in the consultation process submit letter to the forest department expressing concerns that the law does not adequately protect the rights of indigenous peoples (see annex 3).
13/12/2018	UNDP SECU determines CAT complaint eligible for SECU investigation, and stalls all funding disbursements until the concerns are resolved.
19/12/2018	UNDP Myanmar writes letter to UNDP SECU setting out options for the resumption of the project including the changing of geographic focus of the project.

³ This became known to CAT through direct conversations with Phaw Ka Paw Say.

သယံဇာတနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေး ဝန်ကြီးဌာန
သစ်တောဦးစီးဌာန

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနှင့် သဘာဝအမွေအနှစ်များ
ရေရှည်တည်တံ့စေရန် ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဆိုင်ရာ
ပူးပေါင်းစီမံကိန်းလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အသိပေးမေတ္တာရပ်ခံချက်

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ ဒေသခံမိဘပြည်သူများခင်ဗျား-

၁။ မြန်မာနိုင်ငံသည်ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများ အများဆုံးပိုင်ဆိုင်သည့် နိုင်ငံများတွင် ပါဝင်သည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများနှင့် သဘာဝအမွေအနှစ်များကို နောင်သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်းနိုင်ရန် ဂေဟစနစ်များနှင့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်နှင့် သဘာဝအပင်များ၏ နေရင်းဒေသများအား ရေရှည်တည်တံ့စေရေး ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများအဖြစ် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲနှင့် သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေအရ သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်း၍ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်လျက်ရှိပါသည်။

၂။ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများနှင့် ဂေဟစနစ်များကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များမှာ နိုင်ငံတော်မှ သတ်မှတ်ပြဌာန်းချက်များ၊ နိုင်ငံတကာစံနှုန်းများနှင့်အညီ စနစ်တကျ စီမံအုပ်ချုပ်နိုင်ရန်၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် ဒေသခံပြည်သူများ၏ လူမှုစီးပွား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတို့အတွက် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများကို ဟန်ချက်ညီစွာကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်၊ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများကို သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်းရာတွင် နိုင်ငံအဆင့် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲမဟာဗျူဟာနှင့် လုပ်ငန်းစီမံချက်များနှင့်အညီ ရည်မှန်းချက်များပြည့်မီစွာ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရန်တို့ဖြစ်ပါသည်။

၃။ သယံဇာတနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ဝန်ကြီးဌာနသည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အစိုးရဌာနများ၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့၊ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းများ၊ အစိုးရမဟုတ်သော အရပ်ဖက်လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၊ နိုင်ငံတကာအစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများနှင့်ပူးပေါင်း၍ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ကုန်းမြေဧရိယာနှင့် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းနှင့် အတ္ထဝါရေပြင်ဧရိယာ (ကျွန်းစုများအပါအဝင်)တို့ရှိ ဂေဟစနစ်အမျိုးမျိုးနှင့် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများကို ထိခိုက်ပျက်စီးမှုမရှိစေရေး၊ ရေရှည်တည်တံ့ထိန်းသိမ်းရေးတို့အတွက် ဒေသခံပြည်သူများ ပူးပေါင်းပါဝင် စီမံအုပ်ချုပ်သည့်စနစ်ဖြင့် ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန် ကာလတို၊ ကာလရှည်စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၄။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း တောင်တန်းများမှသည် သန္တာကျောက်တန်းများဆီသို့ ကုန်းမြေနှင့် အဏ္ဏဝါသဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများ ဘက်စုံစီမံခန့်ခွဲမှုစီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်မည့်လုပ်ငန်းများအပေါ်၌ ဒေသခံအချို့မှ စိုးရိမ်ပူပန်လျက်ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

၅။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ သဘာဝအမွေအနှစ်များဖြစ်သည့် အပူပိုင်းမှတ်သန်အမြစ်စိမ်းသစ်တောနယ်မြေများ၊ ကမ်းရိုးတန်းနှင့် အဏ္ဏဝါဂေဟစနစ်များ၊ ထူးခြားလှသည့်ကျွန်းစုများ၊ ရှားပါးပြီးမျိုးသုဉ်းမည့်အန္တရာယ်ကျရောက်နေသည့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်နှင့် သဘာဝအပင်များ၊ သန္တာကျောက်တန်းများတို့သည် မူလအခြေအနေအတိုင်း ကောင်းမွန်စွာမပျက်မယွင်း ကျန်ရှိနေသေးကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။

၆။ ထိုသို့ကျန်ရှိနေသည့် သဘာဝအမွေအနှစ်များကို နောင်သားစဉ်မြေးဆက်များသို့ လက်ဆင့်ကမ်းအမွေအဖြစ်ပေးအပ်နိုင်ရန်အတွက် အချိန်မီ ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ရေး ကုန်းမြေသဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေနှင့် အဏ္ဏဝါသဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများ သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်းရန် လျာထားစီမံနေမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဒေသခံအချို့ စိုးရိမ်ပူပန်နေသကဲ့သို့ လူမှုဘဝအသက်မွေးမှုကို ထိခိုက်ခြင်း၊ ဌာနေတိုင်းရင်းသားတို့၏ မိရိုးဖလာရပိုင်ခွင့်များဆုံးရှုံးခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စေမည်မဟုတ်ပါကြောင်းနှင့် သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေအဖြစ် ဧရိယာကျယ်ပြန့်ကြီးမားစွာ သိမ်းယူခြင်း၊ ဒေသခံများ၏ ကျေးရွာများကို ရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ လက်ရှိလုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော လယ်၊ ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံ၊ မြေများကို သိမ်းယူခြင်း၊ လုပ်ကိုင်ခွင့်ဆုံးရှုံးခြင်းများ မရှိပါကြောင်း၊ မထိခိုက်ပါကြောင်း အသိပေးရှင်းလင်းအပ်ပါသည်။

၇။ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများကို တည်ဆဲဥပဒေအရ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်၍ ထိုသို့ သတ်မှတ်တည်ထောင်မည့်နယ်မြေဒေသရှိ အများပြည်သူတို့၏ အခွင့်အရေးထိခိုက်နစ်နာမှုများ မရှိစေရေး သတ်မှတ်သည့်နည်းလမ်းများနှင့်အညီ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်နှင့် နယ်မြေသတ်မှတ်တည်ထောင်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားပြည်သူများ၊ အစိုးရမဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သက်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များပါဝင်သည့် ပဏာမစိစစ်ရေးအဖွဲ့ကို စနစ်တကျဖွဲ့စည်း၍ တာဝန်ပေးအပ်ကာ နယ်မြေကွင်းဆင်း စာရင်းကောက်ယူခြင်းများ၊ ဒေသခံကျေးရွာများသို့ ကြိုတင်အသိပေး ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းများကို ပြုလုပ်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ထိုသို့သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်းရာတွင်လည်း ကျေးရွာများ၊ လယ်မြေ၊ ယာမြေ၊ ဘာသာရေးနယ်မြေနှင့် သုဿန်များတို့ကို ထည့်သွင်းဖွဲ့စည်းခြင်းမပြုဘဲ ချန်လှပ်ပြီး အမှန်တကယ်ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်သည့် နယ်မြေဧရိယာများကိုသာ တိုင်းတာပြီး သတ်မှတ်ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိန်းသိမ်းရန်လိုအပ်သည့် နယ်မြေဧရိယာအတွင်း ဒေသခံများ၏ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော ဥယျာဉ်ခြံမြေ၊ စားကျက်မြေ၊ သီးနှံစိုက်ခင်းများ ကျရောက်ပါဝင်နေပါကလည်း လျော်ကြေးပေးလျော်ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်ပိုင်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်သော်လည်း လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသည့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ပြုမြေဟူ၍ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်စားသောက်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးပြီး ဆက်ခံခွင့်ကိုပါ ခွင့်ပြုပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေတည်တံ့နေသရွေ့ နှစ်အကန့်အသတ်မရှိ လုပ်ကိုင်ခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ပြုခြင်းသည်လည်း သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေ သတ်မှတ်

သည့် အမိန့်ကြော်ငြာစာနှင့် နိုင်ငံတော်ပြန်တမ်းတွင် တရားဝင်ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်း ခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့၏ အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးမှု မရှိရုံသာမက ပိုမိုခိုင်မာစွာ လုပ်ကိုင်နေထိုင်ခွင့် ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

၉။ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများကို သတ်မှတ်တည်ထောင်ပြီးပါကလည်း မည်သည့်လုပ်ငန်းမျှ မလုပ်ကိုင်ရဟူ၍မဟုတ်ဘဲ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများ၊ ဒေသခံပြည်သူများ၏ လူမှုစီးပွားတိုးတက်ရေး နှင့် သဘာဝအခြေခံခရီးသွားလုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတို့အတွက် လိုအပ်ပါက အမာခံထိန်းသိမ်းရေး နယ်မြေအား ထိခိုက်မှုမရှိစေဘဲ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများ၏အတွင်း၌ ကြားခံနယ်မြေသတ်မှတ်ပေးကာ ယင်းကြားခံနယ်မြေအတွင်း ဒေသခံပြည်သူအစုအဖွဲ့ပိုင် သစ်တောလုပ်ငန်း၊ ဒေသခံအခြေပြု ခရီးသွားလုပ်ငန်းနှင့် ဒေသခံများစီမံအုပ်ချုပ်သည့် အဏ္ဏဝါရေပြင်စရိယာအား စီမံအုပ်ချုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း တို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် စည်းကမ်းချက်များသတ်မှတ်ပြီး လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ ခွင့်ပြုပေး သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများတွင် ဝင်ကြေးနှင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အခကြေး ငွေများ သတ်မှတ်ကောက်ခံရန် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနနှင့် တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့တို့မှ ညှိနှိုင်းစီမံပြီး ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရန်ပုံငွေများဖွင့်လှစ်ထားရှိကာ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေး နယ်မြေ၏ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းများ၌ ပြန်လည်အသုံးပြုနိုင်ရန် စနစ်တကျ ဆောင်ရွက် သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁၁။ သဘာဝထိန်းသိမ်းရေးနယ်မြေများကို အစိုးရဌာနများမှသာ စီမံအုပ်ချုပ်မည်မဟုတ်ဘဲ ဒေသခံ ပြည်သူများ၏ လူမှုစီးပွားရေး စဉ်ဆက်မပြတ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများ ရေရှည်တည်တံ့ စေရေးကို ဟန်ချက်ညီစွာဖော်ဆောင်နိုင်သည့် ဒေသခံပြည်သူများ ပူးပေါင်းပါဝင်သော သဘာဝထိန်းသိမ်း ရေးနယ်မြေ စီမံအုပ်ချုပ်မှုကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁၂။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများနှင့် သဘာဝသယံဇာတအမွေအနှစ်များကို ရေရှည်တည်တံ့စေရန် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ဒေသခံပြည်သူများအားထိခိုက်ခြင်း ဖြစ်စေမည်မဟုတ်ဘဲ လူမှုဘဝ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းများကို ဆောင်ကြဉ်းပေးမည်ဖြစ်ပြီး ဒေသခံပြည်သူများ ကိုယ်တိုင် ပါဝင်စီမံအုပ်ချုပ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ဇီဝမျိုးစုံ မျိုးကွဲနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို ရေရှည်စီမံကိန်းများအဖြစ် အကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နေမှုအပေါ် ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

၂၀၁၈ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၈) ရက်နေ့

သစ်တောဦးစီးဌာန

Annex 3: Statement to Forest Department from civil society groups working with Indigenous communities regarding the BCPA Law.

BCPA Law discussions fall short of recognising ICCAs. Indigenous communities call for the recognition of their territories, their right to govern their resources and their right to self-determination

Indigenous and Local Community Conserved Territories and Areas (ICCAs) in Myanmar

Myanmar is an ecologically and culturally diverse country that encompasses vast expanses of forest, valuable natural ecosystems and a rich biodiversity. Many of these areas of unique natural heritage have been sustained and conserved by indigenous and local peoples through customary governance systems in their territories for generations. These areas are now globally recognized as essential to conservation and are commonly referred to as Indigenous and Local Community Conserved Territories and Areas (ICCAs).

For us as indigenous peoples, ICCAs are not a new concept; they are simply what we have practiced in our ancestral territories for generations. They are our Territories of Life. Hence ICCAs cannot be implemented or established by a government or outside agency. ICCAs are an expression of self-determination, the rights of indigenous peoples to govern their territories, and recognition of the wisdom of indigenous peoples to effectively and sustainably conserve their territories and the biodiversity therein. ICCAs are characterised by:

- 1. An indigenous people or community who possess a close and profound relationship with a well-defined natural area. The relationship is embedded in local culture, sense of identity, and/or dependence on the area for well-being.*
- 2. The indigenous people or community is the primary decision-maker in governance and management of the area. The people or community effectively governs the area, with or without legal recognition.*
- 3. The community management decisions and efforts lead to the conservation of the ecosystem's habitats, species, ecological services and associated cultural values.*

International experience has shown time and again that recognizing the customary land and forest rights of indigenous and local communities is the most effective way of protecting forests, wildlife and biodiversity. Over 80% of the world's remaining biodiversity lies within the territories of indigenous communities. It is only by recognizing our rights to govern customary land and forests that the government will be able to achieve its conservation targets and sustainable development goals

The BCPA Law Fails to Recognize ICCAs or Respect the Rights of Indigenous Peoples

We would like to express our serious concerns with respect to the BCPA law and by-law consultations. While we value having had the chance to participate in discussions on the development of the by-laws, we feel that these have largely been in vain, as BCPA law was developed without the consultation or participation of indigenous peoples, and does not understand their way of life or recognize their rights.

The spirit of the BCPA law prioritises Protected Areas for wilderness, science, tourism and government revenue generation above the rights of indigenous people and the protection of the forest. It proposes further centralization of decision making to the Union level

government, ignoring the value of local systems of governance and impeding on the prospects for peace and federalism. This is in contrast with the spirit of ICCAs, which is based on indigenous peoples' cultural relationships with their ancestral territories, living together with nature according to traditional wisdom, self-determination, and recognizing and embracing cultural diversity and political diversity of community institutions.

The BCPA law presents an outdated colonial model of conservation, which disregards the essential connection between people and nature. The top-down imposition of protected areas in border areas of Myanmar has repeatedly undermined effective customary governance systems, causing both environmental degradation and human suffering as local communities no longer have the right to manage resources sustainably or to protect it from outside threats.

Conversations during the by-law consultations with respect to ICCAs have failed to understand the fundamentals of customary governance systems. Rather than recognising the rights of indigenous communities to govern over their territories, ICCAs as defined by the BCPA by-laws can only be recognised as a type of Community Protected Area, designated under the administration of the Forest Department. However, ICCAs by their very nature cannot be implemented, established or managed by a government or an outside agency like just another protected area.

Free, Prior and Informed Consent (FPIC) is central to the rights of indigenous peoples. While the BCPA law includes FPIC, it refers only to consultation, and does not give local communities the right to give or withhold consent to the imposition of protected areas over their territories.

Recognizing ICCAs, and customary tenure as required by the National Land Use Policy, includes not only the use of resources but also governance rights to decide, implement, and enforce decisions about how to manage the area. Without recognising the full rights of indigenous and local communities to govern over their territories, this law is an impediment to effective and equitable conservation.

While the government has made commitments to recognizing the customary rights of indigenous peoples in national policy and through international agreements and conventions, the development of laws and policies in Myanmar are not fulfilling these commitments. Given the significant shortcomings of this law and its failure to recognise the rights of indigenous peoples, we call on the Forest Department and international conservation organisations to respect our rights as indigenous peoples, and revise the BCPA law and its rules to recognise our territories and management systems. The law must recognise the customary land and forest rights of indigenous people, and revisions should be developed through an inclusive, transparent process in which indigenous communities have the opportunity to meaningfully participate in the drafting of the law. This is crucial both for the conservation of Myanmar's remaining biodiversity, which remains almost exclusively in the territories of indigenous peoples, and also for future peace and national reconciliation throughout Myanmar.

- ICCAs must be defined by indigenous communities, and governed in line with their own institutions, laws, and customs.
- ICCAs must cover the full extent of indigenous territories, rather than sections of customarily managed lands.

- Indigenous and local communities must have the right to Free, Prior, and Informed Consent be able to decide and control activities that takes place in their territories
- Recognising the traditional territories, customs and practices of indigenous peoples is in line with Myanmar's aims laid out in the NBSAP, it will support the government in meeting its CBD targets and will promote effective and equitable conservation.
- If the BCPA law is not able to meet these demands and recognise indigenous territories and governance structures in full, then we ask that the term ICCA be removed from the law in its entirety, as it will be without meaning.

Within Myanmar an ICCA working group has already been formed by civil society organisations and indigenous groups who are working to conserve and protect their lands, forests and biodiversity from depletion or exploitation.

Organisations that have endorsed this statement are listed below:

1. Candle Light
2. Chin Women Development Organization (CWDO)
3. Community Sustainable Livelihood Development (CSLD)
4. Chin Human Rights Organisation (CHRO)
5. Council of Naga Affairs (CNA)
6. Dawei Research Association (DRA)
7. Dawei Development Association (DDA)
8. Environmental Conservation and Burma Development Organization (ECFD)
9. Gheba Karen Affair
10. Green Rights Organization (Shan State)
11. Hsar Mu Taw (Than Taung Gyi and Karen State)
12. Karen Peace Support Network (KPSN)
13. Karen Environment and Social Action Network (KESAN)
14. K'Cho Land Development Association (COLDA)
15. Kayah Earthrights Action Network (KEAN)
16. Land Security and Environmental Networking Groups (LSCNENG) 11 CSOs in Kachin

17. Land in Our Hands (LIOH)
18. Lau Byit Hkawng Committee (Kachin)
19. Makury Naga Youth Federation
20. Promotion of Indigenous and Nature Together (POINT)
21. Resource Rights For The Indigenous People (RRTIP)
22. Rays of Kamoethway Indigenous Peoples Network
23. Social Development for rural area (SDRA - Southern Chin State)
24. SHANAH
25. Southern Youth
26. Takapaw Youth Group
27. Tenasserim River & Indigenous People Networks (TRIP NET)
28. Tanintharyi Friends
29. လိုင်းတူးစာပေပို့ဆောင်ရေး ယဉ်ကျေးမှုအသင်း (ရခိုင်)
30. ရခိုင်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများအဖွဲ့အစည်းများ အစည်းအရုံး (ရခိုင်)
 သူမတို့အဖွဲ့(မေကြီးတိုင်း)

